

NORGE

[B] (11) UTEGNINGSSKRIFT Nr. 131155

**STYRET
FOR DET INDUSTRIELLE
RETTSVERN**

(51) Int. Cl.² A 47 H 1/06

(21) Patentsøknad nr. 432/69
(22) Inngitt 5.2.1969
(23) Løpedag 5.2.1969
(41) Søknaden alment tilgjengelig fra 30.8.1969
(44) Søknaden utlagt og utlegningsskrift utgitt 6.1.1975

(30) Prioritet begjært fra: 29.2.1968 Forbundsrepublikken Tyskland, nr. P 17 29 929

-
- (71)(73) HACHTEL, Wilhelm
6994 Niederstetten,
Forbundsrepublikken Tyskland.
- (72) Søkeren.
- (74) Bryns Patentkontor A/S
- (54) Forbindelsesorgan for endeveis forbindelse
av gardinskinner.

Forbindelsen vedrører et forbindelsesorgan for endeveis forbindelse av endene av to fortrinnsvis strengpressede, med en trekjerne og med minst et løpespor forsynte gardinskinner eller av enden av en gardinskinne og enden av et påsettingsstykke eller mellomstykke, hvor det ved den ene av endene som skal forbindes med hverandre, finnes i det minste et hulrom som strekker seg parallelt med løpesporet, og ved den andre av endene som skal forbindes med hverandre, i det minste en i dette hulrom passende innstikkbar del av forbindelsesorganet.

Generelt har det hittil ikke vært mulig å kunne knappe til gardin- eller forhengsskinnestykker på montasjestedet, slik at de passet til de stedlige forhold. Man har tvert imot alltid

131155

lagerholdt en rekke standardlengder. Disse standardskinner var i endene på forhånd utformet slik av fabrikanten at de lot seg forbinde med et annet skinnestykke.

I svært mange tilfeller er imidlertid standardlengdene for korte eller for lange. I så tilfelle må man sende de nøyaktige skinnemål til fabrikanten. På grunnlag av disse mål, har så fabrikanten utført gardin- eller forhengsskinneendene slik at de kan forbindes med hverandre. Det er klart at et godt resultat i så tilfelle er helt avhengig av riktig måltaging.

Ved en kjent forhengsskinne støper man buestykket, og buestykket har to forbindelsesfliker på sin mot den rette forhengsskinne vendte endeside. I de tilsvarende områder har den rette forhengsskinne to utsparinger for forbindelsesflikene, slik at det fremkommer en svalehalelignende forbindelse. På grunn av passnøyaktigheten er det ikke mulig å tilveiebringe utsparingene på montasjestedet. Utsparingene har man tvert imot utført på spesialmaskiner ved fabrikanten. Det skal i denne forbindelse vises til tysk patentskrift nr. 1.129.668.

Ved en annen kjent utførelsesform er buestykket forsynt med innstikktapper som kan skyves inn i løpesporene og inn i mellom løpesporene forhåndenværende hulrom. Når man i tillegg til løpesporene må ha hulrom for innstikktappene, så blir utførelsen for bred og dermed også dyrere. Stikker man innstikktappene inn i hulrommene til føringsspor, så kan forhenget ikke trekkes helt gjennom. Det skal her vises til tysk utlegningsskrift nr. 1.240.247.

Fra tysk patentskrift 1.259.039 er det kjent å sprøyte kunststofftunger på buestykkene, hvilke tunger parvis griper inn i løpesporene i rette skinner. Dette betyr en sterk innsnevring av det frie rom i løpesporene, dersom tungene skal ha et bæredyktig tverrsnitt, dessuten kan de gjennomførte forhengsbærere støte an mot tungene, slik at det kan oppstå driftsforstyrrelser.

Hensikten med foreliggende oppfinnelse er å tilveiebringe en innretning hvormed man unngår at forhengsskinnene hos fabrikanten må forbedres for skjøting og hvormed man oppnår at forhengsskinnene kan kappes på montasjestedet i ønskede lengder, idet en forbindelse av de to forhengsskinner kan skje uten særskilte anordninger.

Ifølge oppfinnelsen er det derfor tilveiebragt et forbindelsesorgan som nevnt innledningsvis, hvilket forbindelses-

organ er kjennetegnet ved at den ene del av forbindelsesorganet har en på den ene gardinskinne passende påstikkbar ramme som er forsynt med en til løpesporet i gardinskinnene svarende utskjæring, og at hulrommet finnes i et buestykke, påsettingsstykke eller i et på gardinskinnen påstikkbart mellomstykke, som er utformet svarende til den ene del av forbindelsesorganet.

Det er en fordel dersom den ene skinne er en i og for seg kjent rett kunststoffskinne med trekjerne, mens den andre skinne er et innsatsstykke eller et ansatsstykke, i hvis indre hulrommet forløper konsentrisk til løpesporet. Innretningen kan da helt enkelt festes ved hjelp av en stift på trekjernen, og man kan utnytte de f.eks. ved buestykker forhåndenværende og hittil unyttede hulrom. Særlig kan man, dersom man har en universelt anvendbar innretning, levere de til en skinne hørende deler, såsom buestykke, pensler, rette stykker og lignende, i form av byggesett og sette delene sammen på monteringsstedet.

Hensiktsmessig kan forbindelsesorganet ha en i retning av lengdeaksen forløpende kanal. I denne kanal kan man så slå inn stiften, som i så tilfelle avstiver innretningen. Kanalen gir dessuten en føring for stiften.

Videre er det hensiktsmessig å utføre den nevnte ene del hul og åpen ved sin fot og så la kanalen være dannet av det indre av et lite rør med et sete for et stifthode ved den motsatt foten liggende ende. Stiften bidrar da til avstivning, man sparer materiale, og samtidig oppnår man at organets vegger fjærer, slik at de kan tilpasse seg godt til hulrommets form. Dertil kommer at en slik utførelse rent sprøyteteknisk sett kan fremstilles på en meget billig måte.

Hensiktsmessig kan minst en vegg av den ene del av forbindelsesorganet være utformet som en låsefjær, hvis frie ende har en avstand fra foten og hvis rotparti er utført i ett med delen, samtidig som det i hulrommet er anordnet et låseorgan for låsefjæren. Hele fremgangsmåten ved monteringen begrenses da til å faststifte organet på trekjernen og skyve organet inn i hulrommet, hvor det da låses fast. I tillegg til denne fastlåsing kan organet imidlertid også samtidig fastlimes. Det har vist seg at man med et slikt tiltak kan oppnå forbindelse mellom to gardinskinner som ikke står noe tilbake for de tidligere mer kompliserte forbindelser hva fasthet angår.

131155

Fordelaktig kan låseorganet som låsenese ha sagtannaktig tverrsnitt, med dens skråflanke stigende inn i hulrommet og med låseflanken anordnet omtrent vinkelrett på hulrommets omgivende vegg. Man kan da ikke lenger skille de to gardinskinnene uten å ødelegge forbindelsesorganet.

En gunstig utførelse får man dersom låsenesen er anordnet på en i bruksstilling fortrinnsvis horisontal vegg på gardinskinnen. I et slikt tilfelle kan låsefjæren sneppe bedre inn bak låsenesen enn hvis man anordnet dem i loddrette vegger i buestykkene. Det skyldes at de loddrette vegger er krummet, mens de horisontale vegger er plane.

Ifølge oppfinnelsen kan den vegg, hvorfra låsefjæren springer ut, ha en flat renne i forlengelsen av låsefjæren og i retning mot spissen av den nevnte ene del av forbindelsesorganet. Ved tilveiebringelsen av forbindelsen unngår man derved klemming, og låsenesen, som i og for seg sperrer for innskyvning av organet, kan ved innskyvningen gli gjennom den flate renne.

Hensiktsmessig kan det lille røret være omgitt av en første sylinderkappe, mens det i hulrommet er anordnet en andre sylinderkappe som passer inn i ringrommet mellom røret og den første sylinderkappe. Dette gir en meget stiv forbindelse uten klaring.

Fordelaktig kan ringrommet avsmalne seg konisk. På denne måten kan den andre sylinderkappe kile seg inn i ringrommet.

Hensiktsmessig kan den første sylinderkappe ha en innoverragende låselist på sin frie ende, hvilken låselist motsvares av et ringformet låsespor ved foten til den andre sylinderkappe. På denne måten tilveiebringes det en utenfra ikke lenger løslar sneppeforbindelse med stor fasthet, ved hvilken forbindelse låsenesen ikke bare kan sneppe innover, men hvor låsesporet svekker den andre sylinderkappe ved foten, slik at denne sylinderkappe blir fjærende.

Hensiktsmessig kan det være anordnet en tverrboring gjennom det med hulrommet forsynte mellomstykke henholdsvis gjennom den med hulrommet forsynte gardinskinne og den nevnte ene del av forbindelsesorganet, og en splint kan være innskyvbar i tverrboringen. Man kan gjerne utføre tverrboringen i innretningen etter montering, da det er lett å treffe den relativt brede innretning med et bor utenfra.

Det er videre hensiktsmessig dersom de i bruksstillingen

vertikale vegger danner en innbyrdes spiss vinkel. Dette gir en lettere sprøytefremstilling, forbindelsesorganet kan føres bedre inn i hulrommet og får en fra foten i øket grad ettergivende spiss. I tillegg oppnår man også den vesentlige fordel at man kan skyve forbindelsesorganet inn også i det krummede hulrom i buestykker, uten at de i bruksstillingen vertikalt stående vegger i hulrommet forstyrrer innskyvingen. På grunn av det ovenfor nevnte trekk kan utførelsen tiltross for de krummede vegger være relativt lang, dersom det er nødvendig.

På rammen kan det være anordnet omkretsstykker som overlapper gardinskinnene passende og formsluttende. Dette tiltak gir hele innretningen en større fasthet, tildekker kappesnittene og virker ennå bedre som lære.

Hensiktsmessig kan det i bruksstillingen øverste omkretsstykke flukte med oversiden til gardinskinnene og strekke seg bare i retning av den med låseneser forsynte skinne, idet denne skinne har en utsparring for omkretsstykket.

Videre kan det være hensiktsmessig at et lite rør for en stift eller lignende munner i bunnen av hulrommet i mellomstykket, hvilket rør strekker seg fra bunnen og til endeflaten av den tilhørende gardinskinne. Dette rør tjener som føring for en stift, begrenser stiftens innslagsdybde og avstiver hulrommets bunn, samt ligger an mot den motliggende dels endeflate med sin endeflate, slik at man får en bedre fastholding.

Oppfinnelsen skal forklares nærmere under henvisning til tegningene.

Fig. 1 viser et delvis gjennomskåret riss av et første utførelseseksempel sett fra undersiden.

Fig. 2 viser et riss av fig. 1 i retning av pilen A.

Fig. 3 viser et snitt etter linjen 3-3 i fig. 1.

Fig. 4 viser et riss av fig. 1 i retning av pilen B.

Fig. 5 viser et riss av en avbrutt og delvis gjennomskåret, rett gardinskinne med trekjerne, sett undenfra.

Fig. 6 viser et riss av fig. 5 i retning av pilen C.

Fig. 7 viser et avbrutt og delvis gjennomskåret riss av et buestykke, sett undenfra.

Fig. 8 viser et riss av fig. 7 i retning av pilen D.

Fig. 9 viser et lengdesnitt gjennom det sammenstukkede

131155

første utførelseseksempel.

Fig. 10 viser et lengdesnitt gjennom et andre utførelseseksempel.

Fig. 11 viser et lengdesnitt gjennom et tredje utførelseseksempel.

Fig. 12 viser et lengdesnitt gjennom et fjerde utførelseseksempel.

Fig. 13 viser et lengdesnitt gjennom et femte utførelseseksempel.

Fig. 13a viser et riss av fig. 13 i retning av pilen A.

Fig. 14 viser et lengdesnitt gjennom et sjette utførelseseksempel.

Fig. 15 viser et lengdesnitt gjennom et syvende utførelseseksempel.

Fig. 16 viser et lengdesnitt gjennom et åttende utførelseseksempel.

Fig. 17 viser et lengdesnitt gjennom et niende utførelseseksempel.

Fig. 17a viser et tverrsnitt etter linjen 17a-17a i fig. 17.

Fig. 18 og 19 viser snitt gjennom et tiende utførelseseksempel.

Fig. 20 og 21 viser et delvis gjennomskåret riss av en stikkforbindelse for to rette gardinskinner, sett undenfra.

Fig. 22, 23 og 24 viser et delvis gjennomskåret riss av to gardinskinner med innføringsstykke, sett undenfra.

Fig. 25 viser et delvis gjennomskåret riss av to gardinskinner, med en mellomliggende overtrekkinnatts, sett undenfra.

Fig. 5, 1 og 7 viser et utførelseseksempel før sammenbyggingen. Ved hjelp av en del 10 skal en rett gardinskinne 11 stumpskjøtes med et buestykke 12. Delen 10 er vist nærmere i fig. 1, 2, 3 og 4. En ramme 13 har omtrent samme form som tverrsnittet til skinnen 11. Eksempelvis tilsværer utsparingen 14 løpesporet 16, mens slissen 17 tilsværer løpesporslissen 18. Rammen 13 har et første omkretsstykke 19 som på den andre siden av slissen 17 fortsetter som omkretsstykke 21. Videre er det anordnet to sideveis omkretsstykker 22 og 23 som på begge sider av rammen 13 har frem-spring 24 som i sammenstukket tilstand passer inn i sidesporene 26,

27 i skinnen 11, henholdsvis buestykket 12. På sin i bruksstillingen øvre side har rammen 13 nok et omkretsstykke 28 som imidlertid bare strekker seg mot en side av rammen 13 (fig. 3). Setter man, slik som antydnet i fig. 3, skinnen 11 og delen 10 sammen, så flukter oversiden 29 av skinnen 11 med oversiden til omkretsstykket 28. For omkretsstykket 28 er det i buestykket 12 tatt ut en utsparring 31, slik at man også her har flukt med oversiden 32.

På rammen 13 er det fastsprøytet fingeraktige stikkinnretninger 33 som ved hjelp av to i spiss vinkel til hverandre stående sidevegger 34, 36 er forbundet med rammen 13. Sideveggene 34, 36 er innbyrdes forbundet ved spissen av stikkinnretningen 33. Herfra strekker det seg et inne i stikkinnretningen 33 forløpende rør 37, hvilket rør foran har et sete 38 for stifthodet til en stift 39.

Som man vil se av fig. 1, slutter røret 37 ved rammens 13 nedre begrensningsskant og får således anlegg på denne side. Derved hindres brudd ved faststiftingen.

De to andre veggene i stikkinnretningen er utformet som sneppfjærer 42, 43 og har hver en sneppflate 44, 46. Veggen, hvorfra sneppfjærene 42, henholdsvis 43 springer ut, har en flat renne 47, henholdsvis 48.

I buestykket 12 er det i en liten avstand fra endesiden anordnet sneppneser 49, 51. Disse sneppnesene har en stigeflanke 52 som stiger rampelignende inn i hulrommet 53 i buestykket 12 og ender vertikalt i form av en sneppflanke 54.

Ved sammenbyggingen stifter man delen 10 fast på endesiden av skinnen 11 ved hjelp av to stifter 39 og skyver deretter buestykket 12 på stikkinnretningen 33 helt til sneppflatene 44, 46 haker seg inn i sneppflankene 54. Forbindelsen er da ferdig. Av håndverktøy behøver man derfor bare en hammer og eventuelt en sag. På grunn av den spesielle utforming av delen 10, kan selv en ufaglært greie sammenbyggingen uten å gjøre feil.

Den sammenbyggede tilstand er vist i fig. 9. Man ser der tydelig at selv om stikkinnretningen 33 er relativt lang, så hindres ikke stikkforbindelsen av den krummede løpesporvegg 56, idet sideveggene 34, 36 som foran nevnt løper sammen i spiss vinkel. Videre ser man at fremspringene 24 griper inn i sidesporene 26, henholdsvis 27.

131155

Ved utførelseseksempelet i fig. 10 er sneppnesen 51 lagt nærmere buestykkets 12 endeside. Dessuten er det i den øvre vegg 57 og i den nedre vegg 58 anordnet et hull 59, 61. Gjennom dette hull kan man ved hjelp av verktøy 62, 63, eksempelvis helt enkle stifter, trykke inn sneppfjærene 42, 43, slik at de kommer fri av de tilhørende sneppflanker 54. På denne måten er det mulig å løsne forbindelsen.

Fig. 10 viser også at den rette gardinskinne 11 ikke bare behøver å ha en trekjerne, men også kan være utført helt i tre. Dessuten viser fig. 10 at det ikke alltid er nødvendig å ha en ramme 13. Man kan tvert imot anvende stikkinnretningene 33 enkeltvis.

Fig. 11 viser ved et ytterligere utførelseseksempel at man ikke alltid behøver å anvende sneppneser. Ved utførelsen i fig. 11 er det i veggene 57, 58 utformet sneppfordypninger 64, 66. I dette tilfelle kan da rennene 47, 48, som man kjenner fra fig. 1, 2 og 3, bortfalle. Også her er det truffet tiltak til at man ved hjelp av verktøy 62, 63 kan bringe sneppfjærene 42, 43 ut av inngrep.

Som vist i fig. 12 er et rør 37 utført i ett med en første sylinderkappe 67 og er med en stift 39 festet til trekjernen 41. Ved sin frie ende har sylinderkappen 67 en ringformet snepplist 68 som rager innover. Mellom røret 37 og sylinderkappen 67 forefinnes det et ringrom 69 hvori en andre sylinderkappe 71 griper inn. Denne andre sylinderkappe 71 er anordnet i hulrommet 53. Ved foten av sylinderkappen 71 er det anordnet et ringformet sneppspor 72 hvori snepplisten 68 kan gripe inn. I området ved snepplisten 68 er det en skråflate 73 som letter sentreringen og dessuten også bevirker at sylinderkappen 67 lettere kan skyve seg på sylinderkappen 71.

Fig. 13 viser et utførelseseksempel hvor røret 37 har rettvinklet tverrsnitt og flankeres av to tunger 69.

Fig. 14 viser stikkinnretningen 33 i massiv utførelse på rammen 13. Ved anvendelse av en slik stikkinnretning anbefales det å foreta en fastliming dersom skinnene ventes å bli strekkpåkjennte.

Fig. 15 viser en stikkforbindelse 33 av en hul type og uten sneppfjærer. Alle vegger går således frem til foten 74.

Fig. 16 og 17 viser en annen stikkinnretning 33, i likhet

med den som er vist i fig. 1, men uten ramme.

Av fig. 18 og 19 går det frem at stikkforbindelsen i tillegg kan sikres ved hjelp av splinter 76. Boringen for splinten går gjennom den øvre vegg 77 på buestykket 12, gjennom stikkinnretningen 33, forbi røret 37 og videre gjennom den nedre vegg 78. De for anbringelse av splinten nødvendige boringer kan på en hurtig og enkel måte utføres etter behov, også av ufaglærte.

Det i fig. 7 viste buestykke 12 adskiller seg med unntak av sneppnesene 49, 51 ikke fra de hittil vanlige buestykker. Man kan imidlertid også gå frem på den måten at man utformer hulrommet 53 slik i området ved sneppnesene 49, 51 at hulrommet omgir stikkinnretningen 53 med stikkpasning. Denne ommantling tjener da i tillegg som forsterkning.

Den i fig. 12 viste konsentriske anordning kan også varieres som antydnet i fig. 13 og 13a, dvs. at røret 37 kan være flankert av med snepporgan forsynte tunger.

Som vist i fig. 20 er det på den venstre gardinskinne 11 påstukket en del 10, av den type som er beskrevet foran i forbindelse med fig. 1-9. Den i fig. 21 viste skinne 11 har derimot på sin venstre endeside en andre innretning 79 med to hulrom 53, i hvilke delene 10 passer inn. I hulrommene 53 er det anordnet sneppneser 51, bak hvilke sneppfjærene 42, 43 kan gripe inn. Dessuten har man også her de allerede beskrevne hull 59, 61, ved hjelp av hvilke sneppfjærene 42, 43 kan trykkes tilbake, slik at de kommer ut av inngrep med sneppnesene 49, 51 og sneppforbindelsen løsnes.

Hulrommene 53 har en bunn 88, hvorfra et rør 81 strekker seg mot høyre frem til endesiden av skinnen 11. Gjennom dette rør 81, som befinner seg i begge hulrom 53, er det slått en stift 39 som går inn i en trekjerne 82 på den kunststoffommantlede skinne 11.

Den andre del 79 har en ramme som på den mot forhengsskinnen 11 vendte endeside har samme utseende som rammen til den første del 10. Man får altså her et riss som er nesten identisk med risset i fig. 4.

I fig. 22, 23 og 24 skal det mellom to gardinskinner 11, som har de nevnte første deler 10, stikkes et innføringsstykke 83. Innføringsstykket 83 har to innføringshull 84, gjennom hvilke på i og for seg kjent måte forhengsopphengere kan innføres eller uttas, og disse hull kan lukkes ved hjelp av propper eller lignende.

131155

Innføringsstykket 83 er speilbildesymmetrisk omtrent om snittflaten. Opphengerne kan løpe i et løpespor 16 og kan f.eks. strekke seg med en bøyde gjennom slissen 17 i retning nedeover.

I innføringsstykkets 83 høyre og venstre endeområder er det anordnet hulrom 53 med snepneser 51 og hull 59 og 61.

Innføringsstykket 83 kan på montasjestedet innføres på det sted i skinnen 11 som man ser er det riktige når man monterer skinnen. For dette formål blir skinnen 11 forsynt med deler 10 på det ønskede sted, noe som kan skje meget raskt, og deretter stikkes delene 10 inn i hulrommene 53 i delen 79.

Dette er vist i fig. 25 i forbindelse med en overtrekksinnsats 86. Også overtrekksinnsatsen 86 er utformet som en del av et byggeklosssystem. En overtrekksinnsats tjener til å bringe et forheng eller lignende til overlapping i kantområdene. Derfor er det her anordnet to løpespor 16 som er avbøyet i overtrekksinnsatsen 86 og overlapper hverandre. For feste av overtrekksinnsatsen 86 til et tak, er det anordnet stifthull 87.

P a t e n t k r a v

1. Forbindelsesorgan for endeveis forbindelse av endene av to fortrinnsvis strengpressede, med en trekjerne og med minst et løpespor forsynte gardinskinner eller av enden av en gardinskinne og enden av et påsettingsstykke eller mellomstykke, hvor det ved den ene av endene som skal forbindes med hverandre, finnes i det minste et hulrom som strekker seg parallelt med løpesporet, og ved den andre av endene som skal forbindes med hverandre, i det minste en i dette hulrom passende innstikkbare del av forbindelsesorganet, k a r a k t e r i s e r t v e d at den ene del (10) av forbindelsesorganet har en på den ene gardinskinne (11) passende påstikkbare ramme (13) som er forsynt med en til løpesporet (16,18) i gardinskinnene (11) svarende utskjæring (17), og at hulrommet (53) finnes i et buestykke (12), påsettingsstykke (83, 86) eller i et på gardinskinnen påstikkbart mellomstykke (79), som er utformet svarende til den ene del (10) av forbindelsesorganet.

2. Forbindelsesorgan ifølge krav 1, k a r a k t e r i s e r t v e d at den nevnte ene del av forbindelsesorganet har en i retning av sin lengdeakse forløpende kanal for en stift (39) eller lignende, hvilken kanal strekker seg gjennom delen (10, 33).

3. Forbindelsesorgan ifølge krav 2, k a r a k t e r i - s e r t v e d at den nevnte ene del (10, 33) er hul og åpen ved sin fot (74), og at kanalen er dannet av det indre av et lite rør (37), som ved den motsatte foten liggende ende har et sete (38) for et stifthode.
4. Forbindelsesorgan ifølge et av de foregående krav, k a r a k t e r i s e r t v e d at i det minste en vegg av den ene del av forbindelsesorganet er utformet som låsefjær (42, 43), som med sin frie ende har en avstand fra foten og ved roten er utført i ett med delen, og at det i hulrommet finnes et låseorgan for låsefjæren.
5. Forbindelsesorgan ifølge krav 4, k a r a k t e r i - s e r t v e d at låseorganet som låsenese (51) har sagtannaktig tverrsnitt, at dens skrå flanke (52) stiger inn i hulrommet (53), og at dens låseflanke (54) står tilnærmelsesvis vinkelrett på den omgivende vegg av hulrommet (53).
6. Forbindelsesorgan ifølge krav 4 eller 5, k a r a k t e - r i s e r t v e d at låsenesen (51) finnes på en i bruksstillingen fortrinnsvis vannrett vegg av gardinskinnen (12).
7. Forbindelsesorgan ifølge et av kravene 4-6, k a r a k - t e r i s e r t v e d at veggen, hvorfra låsefjæren (42, 43) utgår, har en flat renne (47, 48) i forlengelse av låsefjæren (42, 43) og henimot spissen av den nevnte ene del av forbindelsesorganet.
8. Forbindelsesorgan ifølge krav 3, k a r a k t e r i - s e r t v e d at det lille rør (37) er omgitt av en første sylinderkappe (67), og at det i hulrommet (53) finnes en andre sylinderkappe (71) som passer inn i det fingformede rom (69) mellom det lille rør (37) og den nevnte første sylinderkappe (67).
9. Forbindelsesorgan ifølge krav 8, k a r a k t e r i - s e r t v e d at det ringformede rom (69) innsnevres konisk.
10. Forbindelsesorgan ifølge krav 8, k a r a k t e r i - s e r t v e d at den første sylinderkappe (67) ved sin frie ende har en innoverrettet låselist (68), som svarer til et ringformet låsespor (72) ved foten av den andre sylinderkappe (71).
11. Forbindelsesorgan ifølge et av kravene 1-3, k a r a k - t e r i s e r t v e d at det finnes en tverrborring gjennom det med hulrommet (53) forsynte mellomstykke (79) henholdsvis gjennom den med hulrommet forsynte gardinskinne (12) og den nevnte ene del

131155

av forbindelsesorganet, og at en splint (76) er innskyvbar i denne tverrboring.

12. Forbindelsesorgan ifølge et av kravene 1-11, k a r a k t e r i s e r t v e d at dets i bruksstillingen loddrette vegger (34, 36) danner en spiss vinkel med hverandre.

13. Forbindelsesorgan ifølge et av kravene 1-12, k a r a k t e r i s e r t v e d at det på rammen (13) finnes omkretsstykker (19,21,22,23,28), som med pasning og formbetinget overlapper gardinskinnen henholdsvis gardinskinnene (11,12).

14. Forbindelsesorgan ifølge krav 13, k a r a k t e r i s e r t v e d at det i bruksstillingen øverste omkretsstykke (28) flukter med oversiden (29,32) av gardinskinnene (11,12) og bare strekker seg i retning av den med låsenesene (49,51) forsynte skinne (12), og at denne skinne (12) for dette omkretsstykke (28) har en utsparring (31).

15. Forbindelsesorgan ifølge krav 14, k a r a k t e r i s e r t v e d at et lite rør (81) for en stift (39) eller lignende munner i bunnen av hulrommet (53) i mellomstykket (79), hvilket rør strekker seg fra bunnen og inn til endeflaten av den tilhørende gardinskinne (11).

(56) Anførte publikasjoner:

Britisk patent nr. 983320, 983424, 103121

Sveitsisk patent nr. 436603

BRD patent nr. 1259039

BRD utl. skrift nr. 1047996, 1129668, 1240247

U.S. patent nr. 2501133, 3213494, 3308998, 3369265

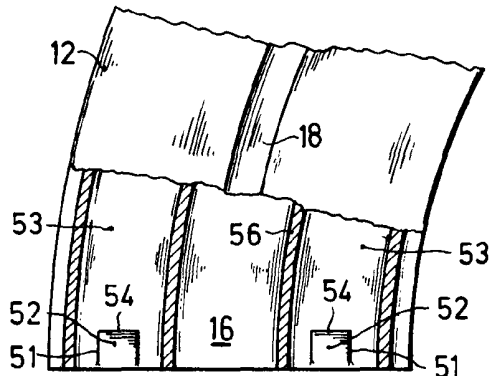

Fig. 1

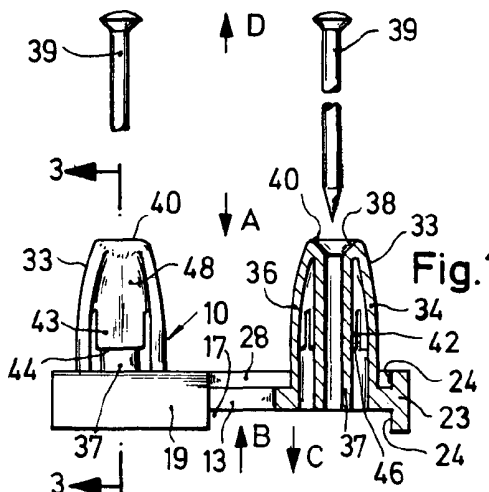

Fig. 2

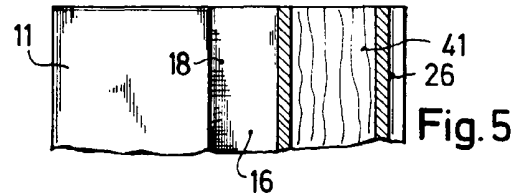

Fig. 3

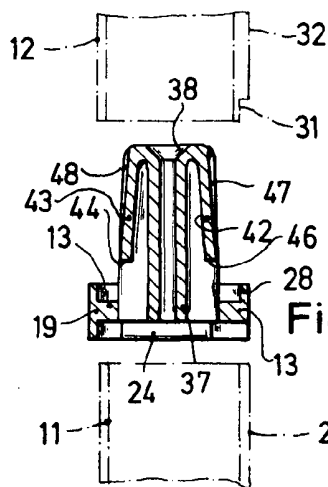

Fig. 4

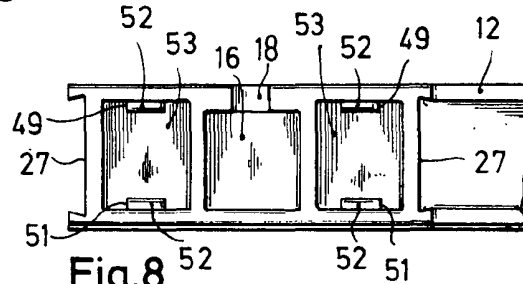

Fig. 5

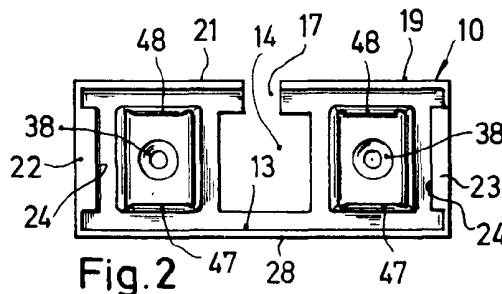

Fig. 6

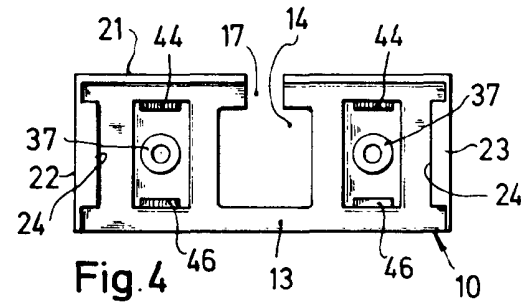

Fig. 7

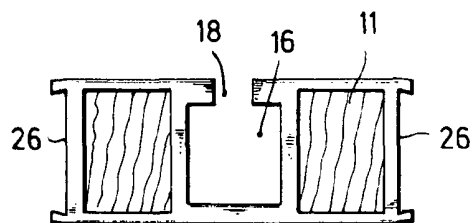

Fig. 8

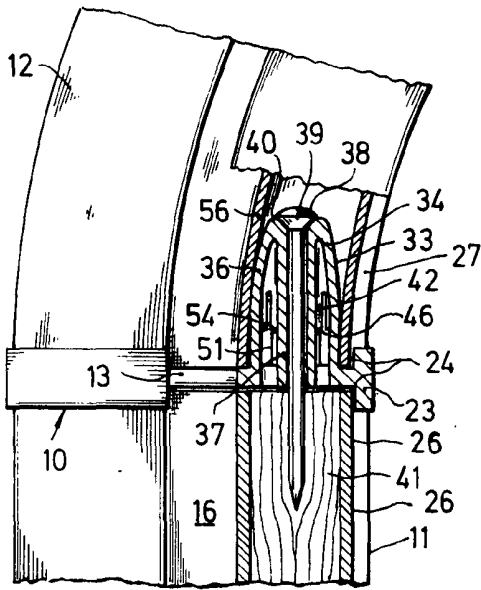

Fig. 9

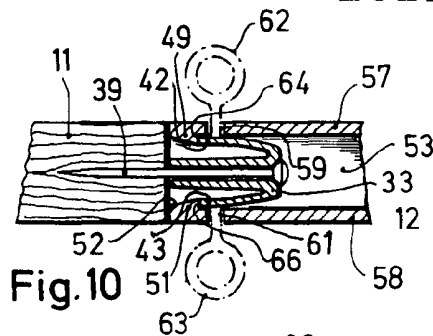

Fig. 10

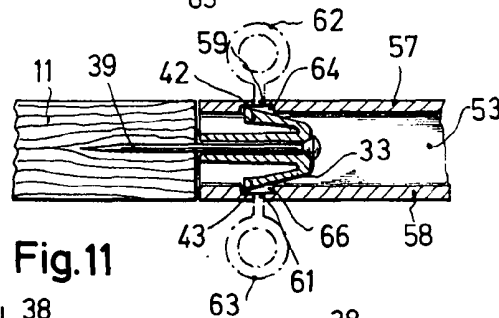

Fig. 11

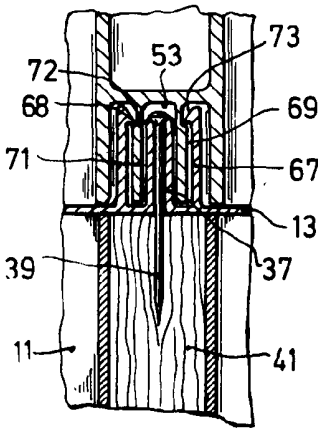

Fig. 12

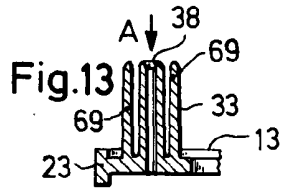

Fig. 13

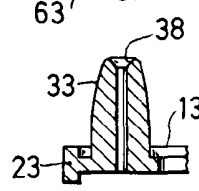

Fig. 14

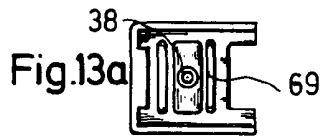

Fig. 13a

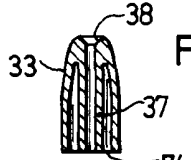

Fig. 15

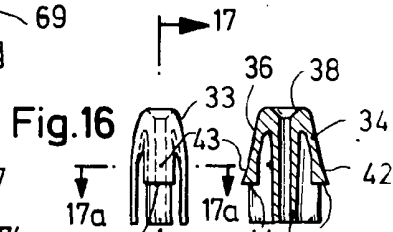

Fig. 16

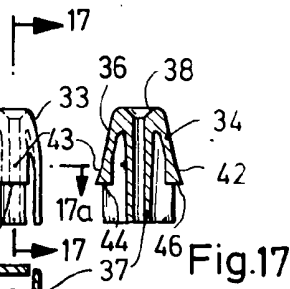

Fig. 17

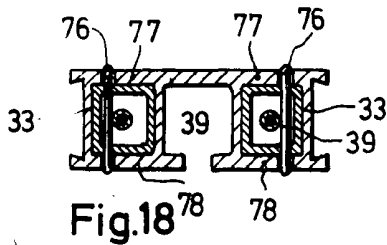

Fig. 18

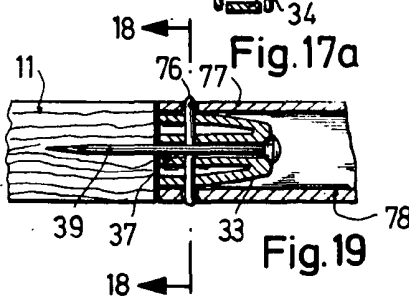

Fig. 19

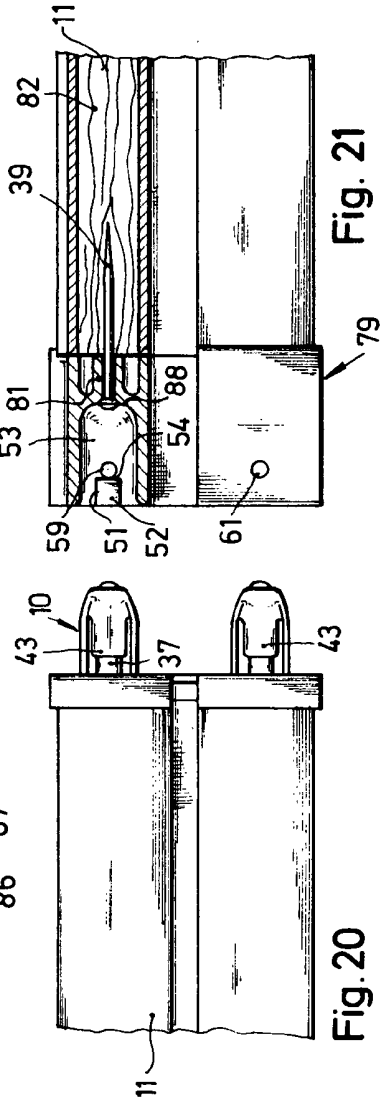
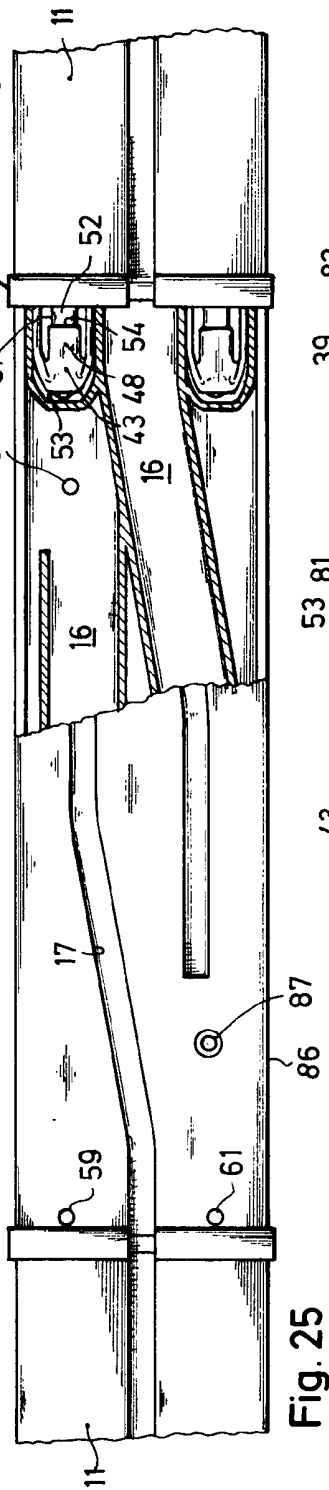
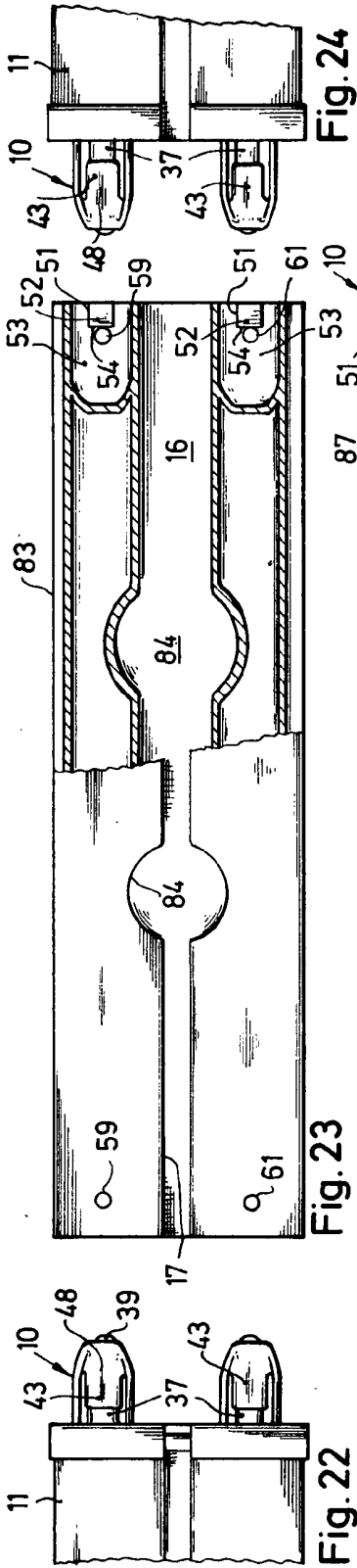

Fig. 20

Fig. 21